

Lördagskväll på stan

Många klubbar att välja på för "det vackra folket"

Luanda, Angolas huvudstad, är känd för sitt fartfyllda nattliv. Stan vimlar av barer, klubbar, discon och fester och det finns många möjligheter att lyssna på livemusik, ofta med angolanska eller brasilianska artister.

Det är lördagskväll i Luanda. Klockan är halv tolv och jag har precis vaknat efter att ha sovit en stund för att samla krafter inför natten. Att gå upp känns för ett ögonblick övermäktigt men jag tar mig i kragen och hoppar upp ur sängen, sätter på glad musik, pudrar näsan och lägger på lite mascara.

Ett par kompisar med bil kommer förbi. Vi bestämmer oss för att gå till *Teatro Elinga*, en gammal sliten teaterlokal under bar himmel där man alltid stöter på någon bekant, angolan eller utlänning.

Vi hänger runt med våra drinkar och gungar lite i takt med loungemusiken som strömmar ut ur högtalarna.

Efter en stund är vi ett litet gäng som tycker att det är dags att gå vidare. Nu är klockan så pass mycket att det börjar bli lite fart ute på stan. Olika alternativ ventileras. Ska vi gå till Miami Beach, där har de ju latinokväll på lördagar?

– Nej, vi drar till Palos, säger någon. Själv gillar jag varken stämningen eller musiken på Palos och skulle hellre gå till ett angolanskt disco och dansa kizomba. Till slut enas vi oss om Mayombe, ett av de populäraste ställena just nu om det är att dansa man är ute efter. Och det är vi!

I samlad tropp beger vi oss iväg, ett par angolaner, några italienare, en norsk kompis och jag. Klockan är nästan två och vi måste köa en liten stund innan vi blir insläppta. Jag tänker på köerna utanför Stockholms krogar och är glad att jag i alla fall inte behöver stå och frysa i minusgrader här! Annars är vakterna misstänkt lika dem i Stockholm. Biffiga och med mycket attityd granskar de oss innan de gör oss den stora tjänsten att släppa in oss.

Älskar att dansa

Inne på Mayombe får vi pressa oss fram i trängseln, några personer står och skriker till varandra för att överrösta musiken medan andra, tätt omslingrade, dansar kizomba på dansgolvet. Vi har betalt inträde vid dörren och fått ett klippkort som berättigar oss till ett visst antal drinkar så vi armbågar oss fram till baren för att beställa öl eller gin och tonic.

Dansen är ett sätt för många att släppa tankarna på vardagens problem för en stund.

FOTO: ULRIKA HOLMSTRÖM

Att få ett bord är vid det här laget nästan omöjligt men vi är ju ändå där för att dansa så det spelar inte så stor roll. Jag dansar med en av italienarna som trampar mig lite på tårna men som ändå har lyckats lära sig att dansa hyfsat.

Kizomba är en svår dans, steget varieras under dansen och här gäller det att vara följsam och hänga med i alla svängar.

Nästa låt är en fartfylld semba och jag grabbar tag i min angolanske vän som för mig runt på dansgolvet i en väldig fart samtidigt som vi försöker undvika att dansa in i något av paren omkring oss.

Angolanerna älskar att dansa och är bra på det. Säger en angolan att han eller hon inte dansar brukar de ändå befinna sig på en helt godkänd nivå.

I dansen lever man ut sina känslor till en glädjefylld eller sorgsen melodi (ofta båda samtidigt) och det är ett sätt för många att släppa tankarna på vardagens problem för en stund. Dansen är sensuell, man dansar gärna nära och med slutna ögon men när dansen är slut går var och en oftast åt sitt håll (fast visst

leder den också ibland till kärleksfulla möten!).

Blandad publik

De flesta uteställena i Luanda är ganska blandade. Här har det aldrig funnits något apartheidsystem och det är lätt att hitta blandade miljöer där svarta, mulatter och vita umgås relativt obekymrat. Hit till Mayombe går det mest angolaner men även en hel del utlänningar letar sig hit. Många av dem jobbar på FN eller olika organisationer medan andra är i oljebranschen.

På Mayombe varvar vi kizomba, semba med en och annan samba tills svetten rinner. Lite amerikansk smör soul slinker också igenom innan vi beger oss hemåt vid fem halvsix, trötta men glada och fortfarande med musiken i öronen. Vid det laget värker mina fötter eftersom jag har gjort ett halvhjärtat försök att närma mig angolanska tjejernas nivå av piffighet och köpt ett par högklackade skor. Synd bara att jag knappt kan gå i dem...

ULRIKA HOLMSTRÖM

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.